

[Ebba Strange]

1965. Var den ikke – og det er så et spørgsmål – den direkte anledning til, at vi fik vores racediskriminationsbestemmelser ind i den danske straffelov? Og er det ikke netop et eksempel på, at vi i nogle tilfælde har inddraget konventionsbestemmelser direkte i dansk ret? Jeg synes, det er vigtigt og ville klæde Danmark, om man på samme måde gennemgik de bestemmelser, der er i den europæiske menneskerettighedskonvention, og indarbejdede dem. Jeg kunne godt forestille mig, at det kunne få nogle konsekvenser, f.eks. for vore bestemmelser om isolationsfængsling og længden af vores varetægtsfængslinger. Jeg nævner netop disse eksempler, fordi de har været diskuteret i Folketinget adskillige gange og også rejst over for Den Europæiske Menneskerettighedskommission og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Der er i tidens løb – det ved justitsministeren også – sat spørgsmålstegn ved nogle af de retsbestemmelser, vi følger her i landet, f.eks. i forældremyndigheds- og samkvemssager, afvisnings- og udvisningssager. Jeg synes, det ville styrke dansk retspraksis, danske retsbestemmelser og dansk retspleje, hvis vi fik inkorporeret den europæiske menneskerettighedskonvention.

Derfor kan jeg love SF's støtte til det socialdemokratiske forslag.

Bjørn Elmquist (V):

Jeg vil starte med et lille hjertesuk. Det er ærgerligt, at vi skal drøfte dette forslag i dag samtidig med, at der er plenarsamling i parlamentarikerforsamlingen i Europarådet, og at adskillige danske delegater stadig væk befinder sig dernede. Jeg har selv måttet haste hjem i nat for at kunne nå at være til stede. Jeg ved, det er forskellige praktiske ting, der har gjort, at vi ikke kunne udsætte det, og at vi ikke fik det for 14 dage siden, hvor det første gang var på dagsordenen. Men jeg ved i hvert fald, at der var adskillige af de danske medlemmer af delegationen, som godt ville have hørt debatten.

Dernæst må jeg sige, at jeg ikke vil gå ind i en egentlig diskussion nu med argumenter frem og tilbage, fordi det kan overflødiggøre den endelige konklusion, at vi vil have et udvalg til nærmere at undersøge, hvor vi skal ende. Det være sagt som en lille finte til justitsministeren. Jeg er måske ikke helt enig, hvis jeg skulle ned i substansen, i alle de argumenter, som blev

fremført fra justitsministerens side. Mit udgangspunkt vil nok snarere gå i retning af en inkorporering. Men det passer meget godt, for det giver den balance, der skal til i regeringen og regeringspartierne, så vi med magt og kraft i stemmen kan hævde, at vi nu lægger det ud til et udvalgsarbejde, og så må vi afvente, hvilke konklusioner der kommer ud af det.

Der er imidlertid et argument, som jeg synes vi skal have med, og som ikke har været nævnt endnu fra talerstolen. Det er kapacitetsproblemerne i Den Europæiske Menneskerettighedskommission og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. De, der prøver at følge med i det dernede, og vi, der er i Europarådet, har et særligt ansvar for at gøre opmærksom på det. Vi ved, at det tager meget lang tid at komme igennem med sagerne. Et helt grelt eksempel var, da det for få år siden blev fastslået, at en schweizer, der klagede over den behandling, han havde fået i sit eget land, ikke havde fået en fair trial, en retfærdig rettergang, sådan som man har krav på i henhold til artikel 6. Hans sag havde taget tre år ved de schweiziske domstole, og man gav ham i Strasbourg ret og klagede meget over, at det tog så lang tid. Det tog fem år i Strasbourg at nå frem til den afgørelse. Det kan vi ikke være bekendt, og jeg mener, at en af fordelene ved en inkorporering ville være en vis lettelse af presset.

Et af de lande, der har mange sager for Menneskerettighedskommissionen og Domstolen i disse år, er ikke Danmark, selv om vi har et stigende antal, men Sverige, og det kan godt overraske. Jeg har hørt nogle af Kommissions- og Domstolsmedlemmerne i Strasbourg sige, at det måske er, fordi svenskerne ikke har inkorporeret konventionen i deres interne ret. Det kunne måske lette presset, hvis de gik den vej.

Som jeg har været inde på, vil jeg ikke gå ind i den egentlige substans, nemlig om det vil betyde, at dommerne bliver mere forpligtet eller ej, og hvad der i øvrigt måtte være af fordele og ulemper ved det, men jeg vil erklære mig 100 pct. enig i ministerens konklusion, at vi i Retsudvalget må se, om vi kan blive enige om et udvalgsarbejde og finde den præcise form derfor.

Jeg synes, at vi skal trække på ekspertisen fra Det Danske Center for Menneskerettigheder, for det er rigtig, at det har stor ekspertise. Jeg håber meget, vi kan gøre det i nordisk sammenhæng, sådan at når alle fem nordiske lande er i